

prima instanță: M. Soficiuc
instanța de apel: E. Ababei, A. Garbuz, G. Polivenco

nr. 2ra-2657/16

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Primăria
Comunei Ocolina

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Primăriei Comunei
Ocolina împotriva lui Serghei Slutu cu privire la încasarea prejudiciului material

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016, prin care a fost
respins apelul și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 24 februarie 2015, Primăria Comunei Ocolina a depus cerere de chemare
în judecată împotriva lui Serghei Slutu cu privire la încasarea prejudiciului
material.

În motivarea acțiunii a invocat că Direcția Teritorială Inspectare Financiară
Bălți a efectuat controlul cu privire la elaborarea și executarea bugetului Primăriei
Comunei Ocolina pentru perioada 01 august 2008 – 01 ianuarie 2012.

În urma controlului prin Actul din 07 martie 2012 a fost stabilită cauzarea
unui prejudiciu bugetului local de către fostul Primar Serghei Slutu.

Menționează că în baza dispoziției nr. 3 din 12 ianuarie 2012 cu privire la
inventarierea bunurilor materiale în cadrul inspecției a fost efectuată inventarierea
selectivă a bunurilor materiale, în rezultatul căruia s-au depistat lipsuri de bunuri
materiale în valoare de 8290,65 lei, aflate în gestiunea fostului Primar
Serghei Slutu în acea perioadă.

Sușține că până în prezent în contabilitatea Primăriei figurează datoria în
mărime de 8290,65 lei pentru combustibil (benzină), sumă care până în prezent nu
a fost achitată.

Subliniază că potrivit art. 8 Cod civil drepturile și obligațiile civile apar
inclusiv în urma cauzării de prejudicii unei persoane.

Având în vedere prevederile art. 1398 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudicial patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudicial moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Consideră că fapta pârâtului întrunește toate condițiile răspunderii delictuale și acesta urmează să repare prejudiciul cauzat bugetului local.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 85 alin. (1) lit. i), 166-167, 206 CPC, art. 8, art. 1398 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Serghei Slutu în beneficiul Primăriei Comunei Ocolina suma prejudiciului în mărime de 8290,65 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Soroca din 14 martie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, a fost încasat de la Primăriei Comunei Ocolina în beneficiul lui Serghei Slutu cheltuielile de judecată în sumă de 2500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016, a fost respins apelul declarat de Primarul Comunei Ocolina raionul Soroca, Valentina Ceban, menținută hotărârea primei instanțe și a fost încasat de la Primăria Comunei Ocolina în beneficiul lui Serghei Slutu cheltuieli pentru asistență juridică în instanța de apel suma de 2000 lei.

La 30 septembrie 2016, Primăria Comunei Ocolina raionul Soroca a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admise integral cererea.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală, neîntemeiată.

Obiectează că instanța de fond și de apel au încălcat normele de drept material și au aplicat eronat prevederile art. 432 alin. (1) și (2) lit. (a), (c) CPC.

Susține că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Consideră argumentele instanței ca fiind nefondate și opuse prevederilor legii.

Indică în acest sens că instanța indubitabil a constatat existența faptei ilicite și a prejudiciului material cauzat bugetului local confirmând concluzia exprimată de Direcția Teritorială de Inspectare Bălți în Actul de control financiar.

Totodată, consideră că instanța constată legătura causală dintre faptă și prejudiciul material cauzat concluzionând că ultimul survine din cauza necontestării Actului de control.

Relatează în acest sens că instanța constată că vinovat de prejudicierea bugetului este Serghei Slutu, dar nu aplică legea RM, invocând că Serghei Slutu nu a luat cunoștință cu Actul de control financiar.

Astfel instanțele ierarhic inferioare au luat o poziție analogică, iar prin concluziile făcute de fapt au stabilit direct că în cadrul controlului a fost stabilit cauzarea unui prejudiciu bugetului local de către Serghei Slutu.

Recurentul explică că benzina în sumă de 8290,65 lei în contabilitatea Primăriei figurează ca datorie după Serghei Slutu, actualul primar fiind de acord cu conținutul actului de control.

Menționează că de către instanță au fost neglijate și alte aspecte referitor la vinovăția lui Serghei Slutu cum ar fi ordonanța prin care ultimul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 329 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, consideră că vinovăția lui Serghei Slutu în prejudicierea bugetului local a fost stabilită.

Referitor la argumentul instanței de apel precum că controlului a fost supus activitatea Primăriei comunei Ocolina și nu activitatea Primarului Valentina Ceban, o consideră neclară, astfel, instanța a interpretat și a aplicat eronat prevederile art. 1398 alin. (1) Cod civil, în cazul da, indicând că acesta nu are nici o relevanță cu cauza examinată deoarece se referă la adoptare sau omisiune.

Indică că cerințele sale din acțiune au fost confirmate prin probe concludente și pertinente cum ar fi Actul de control și ordonanța de începere a urmăririi penale.

La 22 noiembrie 2016 Serghei Slutu a depus referință la recursul declarat de către Primăria comunei Ocolina împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016, prin care a solicitat, menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la data de 22 iulie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 172), recepționată de recurent la 29 iulie 2016, ce se confirmă prin avizul de recepție, (f. d. 174).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primăria comunei Ocolina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Primăria comunei Ocolina, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Primăria comunei Ocolina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Primăria comunei Ocolina se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu